

ኦሪጊናል ክብራት ፍቅር

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48 ÷ 17)
 God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO, 64064. / E-mail - mtizazu@hotmail.com / Ph/Fax 816 - 246 - 9395

ሚያዝያ 1995 April 2003 “ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ፡፡ የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል።” (ኢሳ 54÷13)

እግዚአብሔርን ማወቅ

አምላካችን ከሁሉ አብልጦ ከሰው የሚሻው ምንድን ነው? የፈቃዱን አሰራር እንዴት ነው?

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ከሰው የሚሻው የፍቅር ወዳጅነትን ነው። ፈቃዱም የተገለጠ ነው። ነገር ግን አብዛኛው ችግራችን የሚከሰተው ምን እንደንሠራለት እንደሚፈልገን ስንጠይቀው ነው። በነጋዴነት፣ በወንጌላዊነት፣ በሰባኪነት ወይስ በሙዚቀኝነት ወዘተ ጌታዬን ሳገልግል? በሐገሬ ልቆይ ወይስ በውጭ ሳገልግል? የሚሉትና የመሳሰሉት ጥያቄዎች የብዙ ምዕመናን ችግር ናቸው። ነገር ግን እግዚአብሔር የዕድሜ ልክ ዕቅዱን ዝርዝር ሰጥቶ ዘር ማለት ልማዱም፣ ፍላጎቱም አይደለም። በአንድ ኃላፊነት፣ ወይም በአንድ ሐገር ለብዙ ዓመታት ሊያስቀምጠን ይችላል። ነገር ግን የየዕለቱን ምሪት በየዕለቱ ነው የሚሰጠን።

እግዚአብሔር የጠራን፣ ጌትነቱን ጠብቀንና አስደስተነው። በፍቅር ወዳጆቹ እንድንሆን ነው። እንደ ጌትነቱ ብንሰማውና ብንታዘዘው ለራሳችንም ለወገንም የሚያሰደን ቅዱሳን ሰጠን ነገር ያሰደርገናል። እርሱን ባለማስቀደምና ባለመታዘዝ ግን በአንድ ቦታ ተወስኖ በመቅረትና ታላቅ ክብሩ በሕይወታችን እንዳይገለጽ ዕድላችንን ማበላሸት እንችላለን።

“እግዚአብሔር ለሰባኪነት ስለ ጠራኝ በሌላ ነገር እንዳገለግል ፈቃዱ አይደለም።”
 “ያለኝ ጸጋ — ስለ ሆነ በተገኘው አገልግሎት ውስጥ መግባቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሊሆን አይችልም” ወዘተ የሚሉ ሰዎች አጋጥመውኝ ያውቃሉ።

እግዚአብሔር ኃላፊነት ከሰጠ፣ የመፈጸሙንም ጸጋ ይሰጣል። የመንፈሳዊ ስጦታ አሠራር እንዲህ ነው። ጸጋም ከጌታ የተቀበሉትን ኃላፊነት ለመወጣት የሚያስችል መለኮታዊ የዕርዳታ ኃይል ነው።

ለሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስንፈልግ በዝንባሌያችን፣ በችሎታችንና በውደታችን ላይ ብዙ ትኩረት ማድረግ የለብንም። አንዳንድ ጊዜ አንዳንድ ነገሮችን ስናደርግ ደስ ስለሚለን ያ ለእኔ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብለን ልንሳሳት እንችላለን። ይህ በራስ ወደ መታመን ሊያመራ ስለሚችል መጠንቀቅ ያሻል። ማንም ቢሆን ለአገልግሎት መታመን ያለበት በጌታ ጸጋ ላይ ብቻ መሆን አለበት።

በሕይወታችን ጌትነቱን እየጠበቅን፡- “ጌታ ሆይ የመንግሥትህ ሥራ ከእኔ የሚፈልገውን ማንኛውንም ነገር አደርጋለሁ። ወደምፈለግበት ሁሉ እሄዳለሁ። በምንም ሁኔታ እከተልሃለሁ። በእኔ የሚፈጸም ጉዳይ ካለህ ታዛዥ ባሪያህ ነኝ በሚል ልብ ነው መቅረብ ያለብን።

ጥሪ

እግዚአብሔር ለአገልግሎት ጠርቶ ጸጋውን ሳይሰጥ ይቀራል? ከአገልግሎትና ከወዳጅነቱ የቱ ይበልጣል? ለምን?

ለአሥራ ሁለት ዓመት በመጋቢነት (ቄስ) ባገለገልሁበት ሐገር አንድ ዝጎራ ቤቱ ሂጂ እርሻውን እንድንሰኝ ጠየቀኝ። ቤቱም እንዴት እንደምደርስ ሲነግረኝ፡-

ከከተማው ወጥተህ ሩብ ማይል ያህል ንዳ፣ ከዚያም አንድ ትልቅ ቀይ የገበሬ ቤት ስታይ ወደ ግራህ ታጠፍ። በሚቀጥለው መተላለፊያ መንገድ ላይ ወደ ግራ ታጠፍ። በዚያ ላይ ለማይል ሩብ ጉዳይ ንዳ። ከዚያም አንድ ብቻውን የቆመ ትልቅ ዛፍ ስታይ፣ አልፎ አራት ማይል ንዳ። ከዚያም አንድ ትልቅ አለት ታገኛለህ አለኝ። እኔም በማስታወሻዬ ጸፍሁና አንድ ቀን ቀጥ ብዬ ቤቱ ደረሰሁ።

ሁለተኛ ጊዜ ተመልሼ ስሄድ ግን ራሱ ገበሬው ከእኔ ጋር ነበረ። ገበሬው ወደ ቤቱ መሄጃ፣ መንገዶችን አሳምሮ ስለሚያውቅ፣ በተለያዩ መንገዶች ሊወስደኝ ይችላል። ስለዚህ በዚህኛው ጉዞዬ ካርታም ማስታወሻም አላስፈለገኝም። ባለቤቱ ራሱ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ነው። ማድረግ የነበረብኝ አንድ ነገር ብቻ ነው። ልብ አድርጌ በማዳመጥ በዚህ ታጠፍ ሲለኝ መታጠፍና እርሱ ያለኝን ብቻ ማድረግ ነበር። ቤቱ ያደረሰኝ ፈጽሞ በማላውቀው መንገድ ነበረ። ብቻዬን ተመልሼ ለሂድበት እንኳ ብል የምችል አይመስለኝም። ገበሬው መሪዬ ነበረ። እርሱ መንገድ ያውቃል።

“እኔ መንገድ ነኝ”

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተረድቶ ስለማገልገል አማኞች በዘልማድ የምንጠይቃቸው ጥያቄዎች አሉ። ለምሳሌ ፡- “ጌታ ሆይ በምን ሳገልግልህ? መቼ ልጀምር? እንዴት? የት ቦታ? ውጤቱስ እንዴት ይሆናል? የሚሉትን መጥቀስ ይቻላል።

ጌታ ዝርዝር የአገልግሎት ካርታ አስቀድሞ እንዲያሰረክበን እንፈልጋለን። ከመነሣት በፊት መድረሻችንን እንጠይቃለን። ጌታ ደግሞ አያስፈልግህም። በየዕለቱ ተከተለኝ ይላል። ለጌታ ክብር ማድረግ ያለብንን በእርግጥ የሚያውቅ ማን ነው? እግዚአብሔር አይደለምን? ጌታ ምን አለ? “እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ” አላለምን? (ዮሐ 14:6) መንገድን አሳያችኋለሁ፣ የመንገድ መመሪያ ካርታ እሰጣችኋለሁ አላለም። “እኔ መንገድ ነኝ” ነው ያለው። ጌታ የአገልግሎታችን ባለቤት ይሁን እንጂ እርሱ መንገዱን ያውቃል። እርሱ ራሱ መንገዳችን ነው።

በየዕለቱ ጌታ የሚያሳየንንና የሚጠብቅብንን ለማድረግ ብንተጋ ሁል ጊዜ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ እንሆናለን። በዚህ መልክ ጌታ እንዲመራን ልናምነው እንችላለን? ጌታ ኢየሱስ ሆይ ቀን በቀን፣ ርምጃ በእርምጃ አንተን ከተከተልሁ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በትክክል መሆን ስለሚቻለኝ አንተ ምራኝ፣ ልንለው እንችላለን? ይህን ማድረግ ከቻልን አይተን ወደማናውቀው ነፃነት መግባት ይቻላል። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ። ካልሆነ ግን በዘመናችን ሁሉ መታጠፊያ መንገድ ላይ በደረሰን ቁጥር ግራ መጋባትና መጨነቅ ይሆናል። ወሳኝ ውሳኔ ማድረግ በተፈለገበት ጊዜ ሁሉ መንቀሳቀስ ይሳኛል። ...

ነገር ግን እንዲህ የተምታታና የተጭበረበረ ሕይወት እንዲኖረን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም።

እኔ ራሴ የሕይወቴንና የአገልግሎቴን መሪነት ለእግዚአብሔር ማሰረክ ብ ተምራለሁ። መሪነቱን ለእርሱ እተውና የሚያዘኝን ሁሉ በየዕለቱ በጥንቃቄ እፈጽማለሁ። በየዕለቱ ለቀኑ የሚበቃ ዓላማ ያለው ኃላፊነት ይሰጠኛል። እኔም በዚያን ዕለት ያለኝንና ያሳየኝን ሁሉ ፈጽሜ ከዋልሁ፣ በፈቃዱ መሳት ውስጥ እንደ ዋልሁ አውቃለሁ። እንዲህም ከሆነ ልዩ መገለጥና ኃላፊነት ሊሰጠኝ ቢፈልግ ዝግጁ ነኝ ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ወዳጅ መሆን ከሁሉ ይበልጣል

አምላካችን ወዳጅ ሲል የመሰከረለት አባታችን አብርሃም ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። በእርሱ ዘፍጥረት 12 እንደምና ነበው፡- “እግዚአብሔርም አብራምን አለው፡- ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ወጣ።...” ይላል። አብራምም ምንም ማብራሪያና ማስረጃ ሳይጠይቅ በዕምነት ወጣ። ዘፍጥረት 12ን ስናነብ አብራም የተቀበለው መመሪያ በዝርዝር የተገለጸ አለመሆኑን እናያለን። ከአገርህ ውጣና ሂድ ነው የተባለው። ወደት ለሚለው ደግሞ “እኔ ወደማሳይህ ምድር” ነው የተባለው። የጥራው ዓላማ በዘመናት የሚፈጸም በረከት ነው። በዚህ ሁሉ ረዥም ዕቅድ የአብራም ድርሻ አንድ ነው። ታዘዘ መውጣት። የተቀረው የእግዚአብሔር ኃላፊነት ነው። ዛሬ ጌታ በተመሳሳይ ሁኔታ ሲያገዝን እናምነዋለን? የቱንስ ያህል እንታዘዛለን? ለመሆኑ መታዘዝ የዕምነት መለኪያ መሆኑን እናስተውላለን?

ባለማመንና ባለመታዘዝ ከስንቱ በረከት ጎድለን ይሆን? አለማመናችን ስ በምን በኩል ይሆን? በተሰጠን ራዕይ በዕምነት ወጥቶ አለማገልገል ነው? አሥራትን በታማኝነት ወደ ቤቱ አለማምጣት? የበደሉንን ይቅር አለ ማለት? ወይም የበደልናቸውን ይቅርታ አለመጠየቅ ወዘተ ይሆን? በምንድን ነው ቃሉን አምነን የማንታዘዘው?

አብራም ግን “በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት” (ዘፍጥረት 15:6)

“እነሆ፣ ነፍሱ ኩርታለች፣ በውስጡም ቅን አይደለችም። ጸድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።” (ዕንባቆም 2:4)

(Experiencing God በሚል ርዕስ ሔንገራት ብላክስ ይ እና ክላውድ ቪ ኪንግ ቢጋራ ከጸፉት የተአንጾ መጽሐፍ ተወስዶ የተዘጋጀ።)

ብሔራዊ ንስሐና እርቅ

በዚህ ባለንበት ወር በመላው ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን ባሉባቸው ሌሎችም ሐገሮች ሁሉ ንስሐና እርቅ ይደረጋል።

“በሰሜ የተጠሩት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ ፥ ፊቴንም ቢፈልጉ፥ ከክፉ መንገዳቸውም ቢመለሱ ፥ በሰማይ ሆኜ እሰማለሁ። ኃጢአታቸውንም ይቅር እላለሁ። ምድራቸውንም አፈውሳለሁ።” (መጻሕፈ ዜና መዋዕል ካልዕ 7፥14)

በሐገራችን የሰፊነውን የርሐብና የበሽታ መዓት ማስወገድ የሚችለው አምላካችን እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን በመረዳት ከዚህ በላይ በተጠቀሰው ቃል መሠረት በመላው ዓለም ሕዝባችን ከያለበት ወደ እግዚአብሔር እንዲጮህ የታቀደ ነው። በዚህ ጊዜ ሁላችን የበደሉንን ይቅር እንድንልና ይቅርታም እንድንጠይቅ ይጠበቅብናል። በእነዚህ ቀናት መጻም የሚችል ሁሉ ቢጻም መልካም ነው። ይህ ዝግጅት የሚሆነው ከመጋቢት 10/1995 ዓም እስከ መጋቢት 14/1995 ዓም ነው። “ኢትዮጵያ እጅጅን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች” ተብሎ የተጻፈው የኸ ቢሆን ማን ያውቃል? ሁሉን ሞክረን አልሠራም። ወደ እግዚአብሔር እንመለስ!! የዚህ ጉዳይ ባለ ራዕይ፥ መጋቢት ቶላሳ ጉዳና በቪዲዮ መልዕክት እንደጠየቁት፥ አርቶዶክስ፥ካቶሊክና፥ሁሉም ዓይነት ወንጌላዊ ቤተ ክርስቲያኖች በትጋት እንዲሳተፉ ተጠይቀዋል። ይህ ዕውነተኛ የፈውስ መንገድ ነው። ሁላችንም እንሳተፍበት።

(የሚከተለው ባለፈው መስከረም ወር ሰላም በሚል ርዕስ ከጻፍነው ግጥም በከፊል ነው)

መኳንንቱን ከግብፅ ብሎ ተስፋ የሰጠው ጌታ የምድራቱን ዕንቁቅልሽ እርሱ ራሱ እስኪፈታ እጅጅን ወደ አምላካ ኢትዮጵያችን ዘርግታ ኤርትራም ከጌታ ዘንድ ምሕረትን አግኝታ አይቀርም በእርግጥ ይመጣል ተሐድሶና ርካታ የእግዚአብሔር መፈራት የወንጌል ብርሃን እጅይታ የእስራኤል ቅዱስ ይባረክ ይህን የሚያደርግ ጌታ

መንፈሳዊ ፈውስ

የመንፈስ ቅዱስ ተግሳጽ፡-(conviction) መንፈሳዊ ልደት ያገኘን ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በልባችን እንደሚኖር መጽሐፍ ይነግረናል። በልባችን የሚኖረውም የእግዚአብሔርን ዕውነት ሊያስተምረንና ኃጢአት ስናደርግ ሊገስጽን ነው። ተግሳጹም ወደ እኛ የሚመጣው መጽሐፍ ቅዱስ ስናነብ፥ ስብከት ስንሰማ ወይም አብረውን ባሉ ወገኖች አማካይነት ሊሆን ይችላል።

ፍጥጫ፡- (confrontation) መንፈስ ቅዱስ ልዝብና ጨዋ በሆነው ድምጽ ሲናገረን አስተውለን ከኃጢአታችን ባንመለስ ከኃጢአታችን ጋር ያፋጥጠናል። ይህም የሚከሰተው በኑሮአችን ላይ በሚመጡ ቀውጧዎች፥ በበሽታ ወይም ከሰዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ነው።

መናዘዝ፡- (confession) ኃጢአት ማድረጋችንን አምነን በእውነት ከጌታ ጋር ለመስማማት መፍቀድ አለብን። “ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም። የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል።” (ምሳሌ 28፥13)

ንስሐ፡- (repentance) ንስሐ ሰው በጥፋቱ መጸጸቱን ለአምላኩ የሚገልጽበት ሁኔታ ነው። ንስሐ ያልገባች ነፍስ ጸሎቷ ወደ እግዚአብሔር አይደርስም። ስለዚህ ይቅርታንና ፈውስን ለመቀበል ከዛሬ ጀምሎ ከኃጢአት እርቃለሁ በማለት ለእግዚአብሔር የንስሐ ቃል እንገባለን ማለት ነው።

“እንግዲህ ከጌታ ፊት የመጽናናት ዘመን እንድትመጣላችሁ አስቀድሞም ለእናንተ የመረጠውን ኢየሱስ ክርቶስን እንዲልክላችሁ፥ ኃጢአታችሁ ይደመሰስ ዘንድ ንስሐ ግብ ተመለሱም። (የሐዋሥራ 3፥19)

ካሳ፡- restitution ካሳ በበደል ምክንያት የተበላሸን ወዳጅ ነት ለማስተካከል የሚከፈል ወይም የሚወሰድ ርምጃ ነው። ይህ በገንዘብ የሚከፈል ወይም በተግባር ሊደረግ የሚችል ነገር ከሆነ በዕውነት መደረግ አለበት። “... ወንድ ወይም ሴት የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ይተላለፍ ዘንድ ሰው የሚሠራውን ኃጢአት ቢሠራ፡ በዚያም ሰው ላይ በደል ቢሆን፥ በሠራው ኃጢአት ይናዘዝ፥ የወሰደውንም በሙሉ ይመልስ፡ አምስተኛውንም ይጨምርበት፥ ለበደለውም ሰው ይሰጠው። ነገር ግን ይመልስለት ዘንድ ሰውየው ዘመድ ባይኖረው፥ ስለ በደል ለእግዚአብሔር ይመልሰው...” (ዘኁልፋ 5፥5-8)

ይቅርታ (ምሕረት)፡- በዕውነት ክልብ ተናዝዝን ንስሐ ከገባን፡ በመስቀል ላይ ከፈሰሰው የኢየሱስ ደም የተነሣ ሙሉ ይቅርታ እንደተሰጠን ማመን እንችላለን። ምሕረትን በዕምነት ተቀብለን ከኩነቱ ነፃ መውጣት አለብን፡ የበደልነው ሰውን ከሆነ እንደ እግዚአብሔር በአንዴ ላይረሳልን ይችላል። ራሳችንም ላንረሳ እንችላለን። ሆኖም ፍቅርንና ወዳጅነትን እንደ አዲስ በይቅርታ መጀመር ያስፈልጋል፡ይቻልማል።

መታረም፡- discipline ከኃጢአት ወይም ከጉልበት በደል ስንመለስ የሥነ ሥርዓት (የመታረም) ርምጃ አስፈላጊ ሊሆን ይችላል። ርግጥ የኃጢአታችን ሁሉ ዋጋ በቀራኒዮ መስቀል ተከፍሎአል። ይሁን እንጂ ኃጢአት በሰዎች መሐከል የሚፈጥረውን ቀውስ በሚታይ አኳኋን ለመፍታት፡ በደለኛው ወደ ቀደመው ሥፍራው ሳይመለስ ሃሳቡን ወደ መልካም መለወጡን የሚያሳይ፥የመታረም ጊዜ መወሰድ አለበት።

እርቅና መልሶ መቋቋም፡- reconciliation/ restoration

በዚህ ደረጃ ላይ የእግዚአብሔርን ኃይልና ተግምራት በሕይወታችን፥በትዳራችን፥በኅብረታችን ወይም በማንኛውም ነገራችን መጠባበቅ እንችላለን። ሐቀኛ ስምምነትንና አንድነትን በመቻቻል እየጠበቅን አስደናቂውን የእግዚአብሔር እጅ መገለጥ መጠበቅ ነው። ጌታም አይዘገይም። እግዚአብሔር ይመስገን።

ፋሲካችን ክርስቶስ

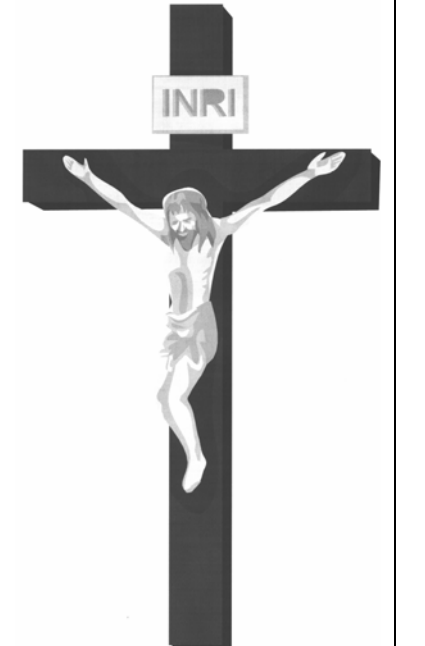
“እግዚአብሔር በግብጽ ሐገር ሙሴንና አርጌን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፡-... በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን ሰው ሁሉ ለአባቱ ቤት አንድ ጠቦት...ይውሰድ።... እያንዳንዱም እንደሚበላው መጠን ከጠቦቱ ይካፈሉ። የእናንተ ጠቦት ነውር የሌለበት... ይሁን።... የእስራኤልም ማኅበር ጉባኤ ሁሉ ሲመሽ ይረዱት። ከደሙም ወስደው በሚበሉበት ቤት ሁለቱን መቃንና ጉበጉን ይቅቡት። ... እርሱ የእግዚአብሔር ፋሲካ ነው።እኔም በዚያች ሌሊት በግብፅ ሐገር አልፋለሁ። በግብፅም ሐገር ከሰው እስከ እንሰላ ድረስ በኩርን ሁሉ እገድላለሁ። በግብፅም አማልክት ሁሉ ላይ እፈርድባቸዋለሁ። እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ደሙም ባላችሁበት ቤቶች ምልክት ይሆንላችኋል።ደሙን ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ።እኔም የግብፅን ሐገር በመታሁ ጊዜ መቅሰፍቱ ለጥፋት

አይመጣቸውም።” (ሐሪት ዘጸአት 12፥ 1 - 13)

ውድ ወገኖቼ፡- በዓለም ላይ የሚመጣው ፍርድ በግብፅ ላይ ከሆነው ፍርድ ይከፋል። የማይዋሸውና፡ የማይሻረው የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ስሙ፡- “እነሆ፡ እንደ ምድጃ አሳት የሚኒድድ ቀን ይመጣል።ትዕቢተኞችና ኃጢአትን የሚሠሩ ሁሉ ገለባ ይሆናሉ።የሚመጣው ም ቀን ይቃጥላቸዋል። ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ነገር ግን ስሜን ስምንፈሩት ሰጠኝናት የጻድቅ ፀሐይ ትወጣላችኋል።...” (ትንቢተ ሚላክያስ 4፥ 1 - 2)

የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ፡የኢየሱስ ክርስቶስ ደም በመቃንህና በጉብንህ አለ? ሕዝብ እስራኤል የደርግ እንደነበረው፥በየዓመቱ የበግ ኩርማ ማረድ አያሻም። አይጠቅምም። “ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና” (1ቆሮ 5፥7)

የኢየሱስ ወዳጅ ነህ? ጥያቄዬ ኃይማኖትህ ምን እንደ ሆነ ለማወቅ አይደለም። ኃይማኖተኛነት አያድንም። ጌታ ኢየሱስንም የሰቀሉት ኃይማኖተኞች ነበሩ። ነገር ግን የሞት መልዕክ ዛሬ ቢመጣ ወደ ቤትህ እንዳይገባ የሚከላከል አለህ? አስተውል። የፍርድ ቀን ሩቅ አይደለም። የማይታዘዙት ይፈረድባቸዋል።

የተሰቀለውን፥ እግዚአብሔርም ከሞት ያስነሣውን ኢየሱስን “ለተቀበሉት ሁሉ ግን፥በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣችው” (ዮሐንስ ወንጌል 1፥12)

“በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልፍ።” (ዮሐንስ ወንጌል 3፥16)

የንስሐ ፀሎት፡- እግዚአብሔር ሆይ፡ስለ ኃጢአታችን ተፈርዶበት በቀራንዮ መስቀል ላይ ደሙን ያፈሰሰው ኢየሱስ ለእኔ እንደ ሞተ አምናለሁ። ከዛሬ ጀምሮ መጽሐፍ ቅዱስ በማንበብና ወንጌል በሚሰበክበት ቦታ በመገኘት፡- የእግዚአብሔርን ነገር ለማወቅና ለመከተል እተጋለሁ። ያለፈውን ኃጢአቱን ይቅር በለኝ። በመንግሥትህም ተቀበለኝ። ስለ ስምህ፡ አሜን። ኢየሱስ ጌታ ነው። ጌታ ይባርክህ።